

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 153
4 de juliol de 2013

Comissió d'Estudi del Dret a Decidir

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 1, de constitució

SUMARI

Constitució
de la comissió (tram. 406-00004/10)

p. 3

Ratificació
del president o presidenta proposat pel grup parlamentari
(article 41.2 del Reglament)

p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 1

La sessió s'obre a les set del vespre i sis minuts. Presideix la presidenta del Parlament, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat major.

Hi són presents els diputats Antoni Font Renom i Jordi Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Gemma Calvet i Barot i Marta Rovira i Vergés, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Jaume Collboni Cuadrado i Maurici Lucena i Betriu, pel G. P. Socialista; Jaume Bosch i Mestres i Joan Herrera Torres, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Quim Ar Rufat Ibáñez i David Fernández i Ramos, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Constitució de la comissió (tram. 406-00004/10).
2. Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 41.2 del Reglament).

La presidenta del Parlament

Senyores diputades i senyors diputats, obrim la sessió constitutiva de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir.

Constitució

de la comissió (tram. 406-00004/10)

El primer punt de l'ordre del dia és... De conformitat amb la Resolució 125/X del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir, adoptada a la sessió plenària del passat 8 de maig de 2013, i la resolució sobre la composició d'aquesta comissió, aprovada a la sessió plenària d'avui mateix, la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha acordat que la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir sigui integrada per dos membres de cada grup parlamentari, excepte en el cas del grup que tingui la presidència, que tindrà dos membres més el president.

Hi ha una substitució en el cas del Grup Socialista. Jaume Collboni substitueix Ferran Pedret. I cap més. (*Veus de fons.*) I Joan Herrera, que substitueix la senyora Dolors Camats.

Els membres de la comissió proposats són: per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la molt honorable senyora Núria de Gispert, l'illustre senyor Jordi Turull i l'illustre senyor Antoni Font; per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Marta Rovira i la il·lustre senyora Gemma Calvet; per part del Grup Parlamentari Socialista, l'illustre senyor Maurici Lucena i l'illustre senyor Ferran Pedret; en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre senyor Jaume Bosch i la il·lustre senyora Dolors Camats, i en nom del Grup Mixt, el senyor David Fernández i el senyor Quim Ar Rufat. Els grups parlamentaris del Partit Popular de Catalunya i de Ciutadans no han fet encara les seves designacions.

Ratificació

del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 41.2 del Reglament)

El segon punt de l'ordre del dia és la ratificació del president o presidenta de la comissió. D'acord amb la resolució adoptada a la sessió plenària d'avui, la Mesa de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir té una presidència unipersonal. N'és secretari la secretària general o el lletrat major del Parlament. La presidència de la Mesa de la comissió pot correspondre a un membre de la Mesa del Parlament en virtut de l'article 54.3 del Reglament del Parlament. La comissió ha d'adoptar les seves decisions pel sistema de vot ponderat.

La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus i l'article 41.2 del Reglament, va acordar que la presidència d'aquesta comissió correspongués al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el qual ha designat com a presidenta la molt honorable senyora Núria de Gispert. D'acord amb l'article 41.2 del Reglament, pregunto a la comissió si ratifica aquesta proposta de designació com a presidenta de la comissió.

(*Pausa.*)

Per tant, queda aprovada aquesta designació per assemtiment.

Permetin-me ara que com a presidenta d'aquesta comissió els adreci unes paraules..., a les quals després..., sí que demanaré que si vostès ho desitgen puguin també dir unes paraules com a introducció a la comissió constitutiva.

Avui, per al Parlament de Catalunya, però sobretot per als que representem el poble de Catalunya, crec que és un dia important, perquè hem constituït la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir. Jo recordo en aquest Parlament dos moments molt importants: un, quan es va constituir la comissió per a la reforma de l'Estatut d'autonomia, que va portar al cap d'uns mesos l'aprovació del Projecte d'Estatut, i un altre quan en la legislatura passada es va aprovar i es va constituir la comissió per al concert econòmic, o..., exactament no en recordo el nom. Totes dues comissions, i aquesta, signifiquen un pas endavant del poble de Catalunya en el seu dret a decidir col·lectivament el seu futur.

I per a mi és un honor –és un honor– presidir aquesta comissió. I és un honor, i vull agrair en aquest sentit la confiança de tots els grups parlamentaris que així ho han decidit, perquè crec que, com que és una de les comissions més importants en què treballarà aquest Parlament, que la presidenta estigui com a moderadora, com a persona neutral, buscant el diàleg i buscant la complicitat, crec que és molt important. I aquest paper és el que he intentat fer des de fa dos anys i mig, quan per primer cop se'm va proposar com a presidenta del Parlament.

Crec radicalment en la democràcia, i crec radicalment que aquesta Comissió del Dret a Decidir farà una bona feina. I, almenys, el que jo intentaré és que sigui així. D'aquesta manera, els vull proposar que a partir de demà pugui reunir-me amb cada un de vostès, per grups, per parlar del treball a fer. És un treball important. És un treball que des del meu punt de vista,

i amb alguns ho he parlat, requereix diferents fases, perquè hem d'anar conjugant la feina que faci aquest Parlament amb la que pugui fer el Govern i la que es faci des de la taula nacional que es va constituir fa just una setmana.

Són tres instruments, tres instruments molt importants, tres instruments que uneixen el poble de Catalunya. I crec que això és absolutament necessari en un tema el qual alguns qualifiquen com «el dret a dividir». Mai tan lluny de la veritat. Jo crec que en aquest moment el Parlament de Catalunya ha de treballar per fer possible una consulta, per fer possible el referèndum, perquè el poble de Catalunya pugui decidir el seu futur però ho faci des del punt de vista més democràtic i tenint en compte la legalitat vigent. Aquesta és la meua voluntat.

I el que vull és que aquesta comissió tingui un caire i una vocació estrictament parlamentaris. Vull que es faci un treball democràtic de primer ordre, en la línia de donar cobertura i projecció a una demanda social. És convenient fer passes fermes, ben dirigides, per anar fent etapes en un procés que ha d'acabar bé. I acabar bé vol dir que el poble de Catalunya pugui expressar-se lliurement, sense servituds, sense limitacions, sense amenaces. No es prejutja ni es predetermina cap resultat, i hem de sentir al llarg de les nostres reunions i dels nostres treballs la comoditat de veure's acompanyat i esperonat per una societat civil que s'ha mobilitzat i que continua mobilitzada.

Ningú ha estat, ni ho estarà, exclòs del diàleg. Per això, a l'inici de la constitució d'aquesta comissió he dit que el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Parlamentari del Partit Popular encara no havien presentat les seves designacions. Ells saben, i jo els ho he dit personalment, que aquesta comissió està oberta i que crec que seria positiu que poguessin estar en una comissió que decidirà en gran part el camí del futur del nostre país. La porta està oberta perquè s'hi puguin integrar, i seran benvinguts.

Vull acabar repetint el perquè de la meua presència al capdavant d'aquesta comissió. Reforçaré el caràcter moderador i conciliador de tota presidència de qualsevol comissió, i també el tarannà de buscar punts comuns, de no trencar mai el diàleg dins la comissió, però també amb els que s'han exclòs del procés. Per tant, els meus principis seran el diàleg, la moderació, la neutralitat.

I per a l'encert d'aquesta comissió d'estudi els demano a tots i a totes vostès amplitud de mires, generositat i lucidesa, perquè no es poden malbaratar tantes energies, expectatives i il·lusions com ha posat en nosaltres el poble de Catalunya.

I res més. Seguirem treballant. Ara els dono la paraula a vostès.

I comencem per la senyora Marta Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Rovira i Vergés

Gràcies, presidenta. En primer terme em sembla que toca agrair-li, almenys per part del Grup d'Esquerra

Republicana - Catalunya Sí, especialment a vostè que hagi assumit aquesta presidència d'aquesta comissió, que entenem que és una comissió que ha d'estudiar com podem exercir aquest dret a decidir, allò que una àmplia majoria de ciutadans han decidit convertir ja en l'eix central d'aquesta legislatura, i que ho faci amb aquest tarannà absolutament obert, amb aquest tarannà gens condicionat, amb aquest tarannà que busca el diàleg i busca permanentment la suma. Entenem que no podria ser d'altra manera a l'hora d'abordar una comissió que ha de tractar, ens sembla, allò que és essencial en qualsevol sistema democràtic.

Per a nosaltres també avui és un dia especial, perquè no entenem aquest full de ruta que ha iniciat el nostre camí..., no entenem que aquest suport majoritari de la ciutadania per exercir el dret a decidir quedés fora d'aquella primera institució democràtica, legítimament democràtica, al nostre país, que és el Parlament de Catalunya.

Fins a dia d'avui tenim, doncs, un Govern de la Generalitat que ens sembla que té el deure i que ha assumit el deure de posar a mans dels ciutadans el futur del país, com els mateixos ciutadans reclamem, hem reclamat a les urnes i hem reclamat en moltíssimes manifestacions, un Govern que ho fa a través d'un consell assessor, que l'assessorà en aquest camí cap a l'exercici del dret a decidir, un Govern que ja té informes.

També entenem que és un pas més al costat del pas que es va fer la setmana passada, un pas també absolutament imprescindible de fer protagonista d'aquest mateix camí la mateixa ciutadania, que és qui ha decidit que el nostre país ha de decidir el seu futur polític exercint la democràcia..., al costat d'aquest Pacte nacional pel dret a decidir, del qual el protagonista és la mateixa societat civil. Doncs avui, aquesta setmana, faltava fer aquest nou pas també perquè els representants de la ciutadania en aquella institució que té més legitimitat democràtica poguéssim també estudiar i veure com podíem traçar aquest camí cap a l'exercici del dret a decidir.

Ens sembla que en aquesta comissió..., nosaltres n'esperem i la ciutadania crec que també n'espera un debat molt serè entorn de la democràcia, allò que és tan essencial, allò que és original, de tota font del dret. No n'esperem falsos debats sobre la legalitat, com en sentim últimament. No en volem falsos debats jurídics. Senzillament, el que volem és un exercici d'absolut aprofundiment democràtic. El que volem és estudiar què vol dir dret a decidir, que no vol dir res més que la sobirania popular, que entenem que és la base d'aquest dret a decidir, com també és la base d'aquesta mateixa comissió.

Creiem que fa molta falta fer aquesta funció de pedagogia democràtica, perquè tenim debats molt interessats i manipulats, i molt partidistes, en aquest Parlament, debats absolutament polítics disfressats d'arguments jurídics, que fan un flac favor, evidentment, a aquest aprofundiment democràtic.

Per això lamentem d'aquesta comissió que hi hagi absències de grups polítics, absència de partits polítics al nostre país, que també participen d'aquest sistema

democràtic, absències que només poden obeir al pur tacticisme polític, a les seves ordres i directrius polítiques, perquè entenem que no obeeixen, evidentment, al deure democràtic que tenen tots aquells parlamentaris, que tenen tots aquells partits polítics i forces polítiques, un deure democràtic que obeeix també a poder donar el seu parer, el parer dels ciutadans que els han votat, en aquesta comissió d'estudi. Per tant, també demanem a la presidència d'aquesta comissió que continuï fent els esforços perquè totes les forces polítiques del nostre país vinguin a aquesta comissió, que senzillament el que ha de fer és un aprofundiment democràtic que respon a allò tan essencial que és la sobirania popular.

Aquí el que volem és un debat, com ha dit també vostè, absolutament democràtic. I em sembla que cal dir-ho avui aquí. Abans que defensar moltes opcions polítiques, en el cas d'Esquerra Republicana - Catalunya Sí la independència del nostre país..., abans que independentistes crec que nosaltres som absolutament demòcrates i radicalment demòcrates. I, per tant, som aquí, en aquesta Comissió del Dret a Decidir, per estudiar com exercim aquest dret a decidir, tant per als que volen votar que sí com per als que volen votar que no, com per als que volen plantejar altres opcions polítiques, en un possible referèndum o consulta perquè els nostres ciutadans puguin decidir amb plena llibertat i democràcia.

Moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

A continuació, en nom del Grup Socialista, té la paraula l'illustre senyor Maurici Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies, no només per donar-me la paraula en aquesta comissió en representació del Grup Socialista, sinó també per les seves paraules de benvinguda i d'inauguració de l'activitat d'aquesta comissió.

Només li faré un prec, precedit d'una molt breu reflexió. Nosaltres també li volem deixar molt clar que no trobàvem apropiat que vostè presidís aquesta comissió. Ara bé, ha estat triat per tots, i ara, li ho dic sincerament, estem encantats que vostè presideixi aquesta comissió.

El prec que li volia fer és que sí que li demanaré que limiti en la mesura del possible les opinions polítiques, que crec que corresponen sobretot als grups parlamentaris representats en aquesta comissió, i no a vostè, que és la figura institucional i moderadora, que com molt bé ha dit al principi intentarà, diguem-ne, respectar.

Explicaré molt breument quin és el relat polític del PSC i la raó per la qual, per tant, el PSC s'ha sumat encantat de la vida a aquesta comissió parlamentària sobre el dret a decidir. En opinió del Grup Socialista i del PSC, Catalunya és un país. Jo crec que negar aquesta realitat, com alguns encara tracten de fer, a mi

em sembla simplement del gènere estúpid. I, per tant, com a país..., nosaltres creiem que consubstancialment un país té dret a decidir col·lectivament el seu futur. Aquest dret, que és un dret latent de tots els països que existeixen al món, ara simplement és un dret que els catalans, per àmplia majoria, tant representada als escons d'aquest Parlament com en totes les enquestes que es realitzen, volen materialitzar en una consulta o referèndum. I aquesta és la raó per la qual el PSC, per un principi de pura radicalitat democràtica, vol que se celebri la consulta sobre el futur de Catalunya.

Nosaltres, és veritat que seguim convençuts que Catalunya com a país té cabuda en una Espanya reformada. I, per tant, la nostra posició política no és, ni molt menys, favorable a la independència. Hi és contrària. Però també creiem que ha arribat el moment d'aclarir les coses, abans que inclús el projecte que proposa el PSC per a Catalunya i per a Espanya, que és la reforma de la Constitució en un sentit federal, tingui una viabilitat en el mitjà i llarg termini.

Anant directament al que és motiu d'estudi, o serà motiu d'estudi, i em temo que el gran protagonista d'aquesta legislatura... Dic «em temo» perquè ens agradaria que també estigués acompanyat d'altres prioritats, com la lluita contra la crisi. Però sobre això hi tornaré al final. Sobre la consulta o referèndum de Catalunya, del futur de Catalunya, nosaltres creiem que només dos precedents, o dos models, internacionals són vàlids per a Catalunya: el Canadà i el Quebec, el Regne Unit i Escòcia. Penso que la resta d'episodis històrics no tenen aplicació al cas català, al cas espanyol, al segle XXI, en el si de la Unió Europea. I en aquests casos, i vull recordar-ho, i el PSC això ho defensarà amb unghes i dents, la característica principal del Canadà - el Quebec, el Regne Unit - Escòcia és que la consulta ha estat legal i acordada amb el Govern, en el nostre cas amb el Govern espanyol. Això és el que defensarem, perquè pensem, inclús posant-nos en la pell dels partits que volen la separació d'Espanya, que només sent legal i acordada hi haurà la legitimitat i les garanties jurídiques suficients com perquè el resultat de la consulta sigui acceptat per totes dues parts, pels catalans i per la resta d'Espanya. I, en conclusió, el que volem és que aquesta comissió serveixi per estudiar amb atenció, a través de testimonis i documents, els mecanismes jurídics que haurien de vehicular aquesta consulta legal i acordada que el PSC, i crec que també la resta de forces parlamentàries, com a mínim en primera instància, desitgen per a Catalunya.

Acabo la meua intervenció en nom del Grup Socialista amb dues alertes. La primera alerta: aquesta comissió, en opinió dels socialistes, no hauria de ser cap crossa per al Govern de la Generalitat de Catalunya que els permetés gronxar-se lèngüidament en la passivitat per no donar compliment a un mandat molt potent que té el Govern de la Generalitat de Catalunya d'aquest Parlament, del Ple d'aquest Parlament, recolzat per cent quatre diputats, amb què el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a negociar una consulta legal i acordada amb el Govern espanyol. Creiem que aquesta comissió en cap cas ha

de fer pensar al Govern de la Generalitat de Catalunya que no ha de complir el mandat que té del Parlament.

I la segona alerta, l'he esmentat de passada abans, és que el tema del debat nacional de Catalunya, la celebració de la consulta, és un tema cabdal; els socialistes ho reconeixem. Ara bé, esperem que el desenvolupament de les tasques d'aquesta Comissió del Dret a Decidir ens agafi a tots, espero, també treballant per la sortida de la crisi econòmica i social, que és, penso, la prioritat, i hauria de ser la prioritat, en termes absoluts, principal del Parlament de Catalunya i del seu Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, presidenta. Jo en primer lloc volia destacar una cosa: la legitimitat i la legalitat d'aquesta comissió. Perquè som cinc grups, cinc grups que hi donem suport, cinc grups que representem cent set diputats, cinc grups que representen una àmplia majoria de la cambra. I, per tant, això expressa, des del meu punt de vista, no només l'òbvia legalitat, no?, sinó una forta legitimitat en la creació d'aquesta comissió. De fet, crec que el més greu d'avui, i potser normalitzem el que no és normalitzable, des del meu punt de vista, és la no-participació de dos grups, la no-participació en un marc legal, legítim. Però que vinguin a defensar el que pensen! I crec que diu molt poc dels que han decidit no assistir, però també crec que precisament la millor resposta és l'absoluta normalitat.

Segona reflexió. La importància de la comissió, per una raó: perquè en la declaració del 23 de gener, però jo hi afegiria en els resultats electorals del 25 de novembre, crec que es despenia la importància del Parlament, i en la declaració es parlava del «paper principal del Parlament». Hi podien haver intents, no?, de portar el procés, legítimament, per part d'una força política. Però el que es va expressar és la necessitat que aquest dret a decidir fos plural, i en el Parlament es va dir..., i es va parlar del «paper principal del Parlament».

Jo crec que això justifica la presidència de la comissió. Des d'Iniciativa Verds i Esquerra Unida ho vam plantejar així, perquè creiem que era rellevant i important que la presidència del Parlament fos qui presidís la comissió, i en una comissió extraordinària com aquesta hi ha d'haver una presidència extraordinària. Perquè és cert que aquesta reivindicació és extraordinària. No l'havia feta mai, el Parlament. I, per tant, aquest és el sentit.

Però dic això des del convenciment que, des del nostre punt de vista, fins ara el paper principal el Parlament no l'ha tingut. Hem fet dues declaracions, però poca cosa més. Perquè, al cap i a la fi, la fixació dels

passos a seguir s'ha fet des d'altres marcs. A les rodes de premsa del Consell de Govern, en diferents escenaris i cimeres, però no en el Parlament. I és per això que nosaltres entenem que la comissió ha d'establir el full de ruta del procés. Però hi afegeixo: conjuntament amb la societat civil, també representada pel Pacte nacional. I un full de ruta que, si m'ho permeten, no creiem que es pugui fixar amb un pacte bilateral entre Convergència i Unió i Esquerra, amb un pacte de govern, sinó que s'ha de fixar en el marc de la comissió, atenent precisament la reflexió inicial que els feia: el dret a decidir és plural, va més enllà dels acords de govern, i seria un error que el que féssim fos confondre el dret a decidir amb acords d'estabilitat. Ho hem dit nosaltres, ho han dit altres, però crec que és més que obvi.

La comissió no és un instrument secundari, i crec que aquest és l'element més important i més rellevant. És un mecanisme essencial en el procés. I ho és perquè representa la dignitat del Parlament. I aquí hi afegeixo: la carta al president Rajoy el que creiem és que, vaja, és totalment insuficient, que el cal són pronunciaments del Parlament sobre les vies que poden fer possible precisament la consulta legal, el referèndum; les exposades per l'Institut d'Estudis Autònoms o aquelles que considerem des d'aquesta comissió.

Nosaltres hem enviat a tots els grups i a la presidència el que creiem que hauria de ser el pla de treball. I per nosaltres el pla de treball ha de tenir diferents funcions. La comissió ha de garantir que el dret a decidir compleix el paper que li atorga la declaració que va fer el Parlament, i això vol dir acordar les propostes a negociar amb el Govern de l'Estat. I tenim diferents propostes damunt de la taula. Podria ser la via del 150.2 –per cert, que crec que tots els grups aquí presents, excepte la CUP, perquè no hi era, vam votar quan es va aprovar l'Estatut; pot ser la convocatòria d'un referèndum per part del Govern de l'Estat amb la reforma de la Llei orgànica 2/80, formalment anant aquest Parlament al Congrés dels Diputats a expressar aquesta via; pot ser la via de la llei catalana, la 4/2010, de consultes populars per via de referèndum, amb la corresponent sol·licitud d'autorització a l'Estat. Però ho hem de posar aquí a discussió, sotmetre-ho a acord i posar-ho en marxa.

Hem de fixar el límit temporal, el calendari d'aprovació en les propostes del Parlament, i també per a la seva posterior presentació al Congrés. Hem de decidir què fem per no retardar el procés, si alguns el volen obstaculitzar. Hi ha mecanismes per fer-ho. S'ha de garantir a més la unitat i la coordinació durant el procés. Creiem que aquesta unitat significa unitat des d'aquí, i això vol dir impulsar un compromís, no només implícit, sinó explícit, d'acció conjunta dels diputats i diputades i dels senadors i senadores catalans i catalanes que són a les Corts, al Congrés i al Senat; vol dir acordar fins i tot la data límit. Tot això és el que hem de discutir i hem de parlar.

Nosaltres entenem que anem un xic tard. Ho hem dit en diferents ocasions. Creiem que la constitució de la comissió s'hauria d'haver fet, si m'ho permeten, la set-

mana després d'haver-se aprovat qualsevol de les declaracions que s'han aprovat en el Ple.

Creiem que aquesta no és una tasca que es pugui delegar al Govern, i crec que aquest és un comú denominador, no?, de tots els grups aquí presents –de tots els grups. I, per tant, entenem que la rellevància d'aquesta comissió fa que haguem de posar-nos a treballar, que haguem d'acordar i que haguem de definir el full de ruta per materialitzar un dels mandats que com a mínim els grups aquí presents portàvem en el nostre programa, que va ser validat a les urnes i que és un mandat més enllà del programa democràtic, que és davant d'un conflicte polític que avui es planteja en les relacions entre Catalunya i Espanya..., s'hi donen sortides polítiques. Molts voldran respondre amb arguments jurídics al que és simplement una negativa a un dret, al que és una negativa democràtica. La responsabilitat d'aquest Parlament i d'aquesta comissió és garantir que un dret polític i democràtic es pugui exercir amb tota normalitat. I per això cal que fem les coses bé, acordant i decidint quins són els passos que fem en cada moment.

Gràcies, presidenta.

La presidenta del Parlament

A continuació, en nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bé, salutacions a tothom. No volem entrar en matèria del que serà objecte d'estudi. I, per tant, serem breus. Només volíem saludar la constitució d'aquesta Comissió del Dret a Decidir i emmarcar-la en la importància justa, i aquesta és gran..., que té, i per nosaltres central. Més que la comissió, diguem-ne, el concepte que ha de treballar la comissió. Després..., ja dic que no entrarem en matèria, però nosaltres ens vam presentar a les eleccions no només perquè siguem un projecte polític que treballava als municipis, etcètera, i que tenia vocació d'anar més enllà quan calgués, sinó també per una situació d'extrema, o potser de forta, convulsió política, no, diguem-ne, parlamentària, sinó en el país en què vivim, que entenem nosaltres que s'aguditzava, fruit de la crisi econòmica, fruit de la legitimitat democràtica que perdien les institucions i perdien, diguem-ne, les maquinàries polítiques que juguen dins de les institucions: els grups parlamentaris, els partits polítics...

Entenem que s'aguditzaven tres crisis de forma greu, i cadascuna de les tres crisis ens feia més pobres, menys amos del nostre destí i, per tant, menys ciutadans, si es pot dir. La crisi democràtica, és a dir, la incapacitat de poder decidir de forma majoritària quines decisions hauríem de prendre en les nostres societats. Es fa de forma indirecta, es fa... Però, en tot cas, aquesta deslegitimació permanent de les institucions com a representants o garants de la voluntat majoritària. La crisi social, amb una crisi econòmica que entenem nosaltres que s'encrueleix contra la majoria en benefici d'una minoria cada vegada més minoritària.

I, finalment, una crisi nacional, que malgrat nosaltres n'èrem conscients, o almenys com a independentistes, diguem-ne, des de fa temps... Molts de nosaltres, de fet, la progressió l'hem fet al revés: per què estem a l'Estat espanyol encara, quan hem pres consciència del país on vivíem? Però que s'aguditzava de forma que no ens permetia tampoc avançar ni en la resolució de la crisi social ni en la resolució de la crisi democràtica. I, per tant, el dret de decidir, el dret a decidir en aquest cas sobre la independència, però que obri les portes a poder decidir sobre moltes altres coses, obri les portes d'una sobirania popular que ens permeti decidir a través de la radicalitat democràtica també sobre qüestions socials, també sobre qüestions econòmiques, també, bàsicament, sobre el nostre futur, és per nosaltres central, com no és cap novetat que ho digui.

En tot cas, el que sí és novetat és la constitució d'aquesta comissió, que té com a objecte d'estudi el dret de decidir. Nosaltres entenem que el dret de decidir i el fet de decidir haurà d'abordar no només les vies de dret, sinó les vies de fet, perquè el que tenim sobre la taula, sobretot, és un conflicte polític, no jurídic. I, per tant, el que haurem d'analitzar és tot el que implica la voluntat de donar la paraula al poble de Catalunya, i la paraula perquè opini i aquesta opinió sigui respectada, és clar, òbviament, després que sigui emesa.

Moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'illustre senyor Jordi Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, presidenta. Felicitar-la per la seva elecció, també per la seva predisposició a poder presidir aquesta comissió. S'ha dit: no havia estat a proposta d'aquest grup parlamentari. Crec que la prova que hagi estat per part d'un altre grup parlamentari és, encara que sigui una redundància, la millor prova que es pot garantir, primer, el màxim nivell d'aquesta comissió, i, després, la imparcialitat i el bon fer en la presidència d'aquesta comissió.

Ha dit la presidenta que era un dia important. I, certament, és un dia important, perquè fem un pas més. Un pas més en la línia de què? En la línia que, com es va dir l'altre dia, aquí hi ha un poble tossudament alçat a voler fer un acte de radicalitat democràtica. Pretenem fer el pas polític més important que haurà fet aquest país en els darrers tres-cents anys, i fer-ho des de la radicalitat democràtica. I, per tant, això és un altíssim honor, però també és una altíssima responsabilitat. Se'ns jutjarà, justament, per si ho fem bé o no ho fem bé, perquè no es tracta només de fer-ho. El nostre honor serà poder-ho fer; la nostra responsabilitat serà poder-ho fer ben fet.

I és el pas més important, i vol dir que és un camí nou, i és un camí que no està cartografiat –no està cartografiat. I aquesta comissió d'estudi el que pot servir és justament per preveure tots els possibles escenaris amb què ens podem anar trobant i quina és la millor

solució per poder-ho fer. És una comissió d'estudi. No és una comissió deliberant. És una comissió d'estudi. I aquí hem de poder estudiar tots els possibles escenaris. Nosaltres no la voldrem convertir, també ho advertim, en un concurs d'idees, a veure qui és el més ràpid, a veure qui és el més original. No s'és més per fer més. S'és més per fer-ho millor.

I, per tant, nosaltres escoltarem molt atentament totes aquelles persones que puguin comparèixer, totes aquelles explicacions que puguem rebre. I és més..., i a això hi lligo una altra cosa, i estic segur que els altres grups hi estaran d'acord. Dóna la casualitat que aquells que estan en contra del dret a decidir hi hauria el perill que no tinguessin veu en aquesta comissió. Estic segur que tots els grups ens podem oferir a tota aquella gent, que tingui un cert relleu, que sigui transcendent, que pugui venir a comparèixer absolutament en contra del dret a decidir, perquè ja que els que teòricament els haurien de representar, per la seva deixadesa de funcions..., a partir d'aquí ens posem a la disposició de tota aquella gent que està absolutament en contra del dret a decidir. Que es dirigeixin a qualsevol dels grups aquí presents a favor del dret a decidir perquè puguin comparèixer. Perquè si algú que els hauria de representar fa deixadesa de les seves funcions, que sàpiguen que en els favorables al dret a decidir..., aquells que són contraris al dret a decidir podran comparèixer, no?

A nosaltres, com deia abans, ens correspon l'honor de viure aquest moment, però també la responsabilitat de fer-ho bé. I, per tant, tota la nostra predisposició serà que pugui comparèixer aquí tothom que pugui aportar alguna idea, que ens pugui generar inclús més dubtes, perquè en un camí nou has de tenir present tots els diferents escenaris, i per tant tots els dubtes. Això no ha de ser una cosa que vingui a dir el que ens agradaria sentir, sinó allò, tot allò, que hem de tenir present perquè puguem anar elaborant les pròpies conclusions, no?

Jo crec que hem de ser dignes del mandat que hi ha del poble de Catalunya. Va haver-hi un compromís de les forces polítiques amb el poble de Catalunya. El poble de Catalunya va ser molt clar quan es va expressar. Ara ja no és un compromís de nosaltres amb els ciutadans, sinó que és un mandat dels ciutadans cap a nosaltres de poder exercir i poder fer aquest acte de radicalitat democràtica, poder expressar lliurement quin ha de ser el futur polític d'aquest país, no?

Nosaltres tenim moltes esperances en aquesta comissió, tota la nostra predisposició..., que puguem fer molta feina. No hem elaborat un pla de treball, de moment. Ens posem al servei de poder elaborar..., però nosaltres ja anuncio que totes les compareixences que vulguin la resta de grups, com inclús, ho he dit, els que no estan presents..., però si algú estigués interessat a venir, per nosaltres no tindrà cap problema i tindrà el nostre vot favorable, no?

Podríem haver-ho fet abans. És veritat. A nosaltres ens hauria agradat molt poder-ho fer abans. També haig de dir que vàrem voler respectar, al servei que poguéssim ser molts, els processos de decisió d'uns,

els congressos i les assemblees generals d'altres... I, per tant, nosaltres, com que allò que de vegades les presses són males conselleres..., tot i que va haver-hi un punt que potser sí que volíem «apretar» més del compte..., però valia la pena que fóssim els màxims possibles.

I, per tant, ara que comencem, ara ens pertoca mirar endavant. Estic segur que farem molt bona feina. I hi insisteixo: si algú fa deixadesa de les seves funcions, que no es pensin els ciutadans que els tenien pels seus representants que no tindran veu en aquesta comissió, sinó que, evidentment, la hi tindran. Espero que fem molta bona feina. Per part de Convergència i Unió hi haurà tota la predisposició, i estic segur que així serà i finalment haurà estat útil. L'important d'aquesta comissió no és que es faci, sinó que esdevingui útil. I estic segur que, tal com han manifestat els altres portaveus, hi ha la garantia que serà així.

Res més i moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

Moltes gràcies. Ja només per acabar, agrair a tots les seves intervencions, les seves aportacions. Les hem de tenir en compte a l'hora de preparar aquest pla de treball. Agrair la confiança en la seva ratificació, especialment la del senyor Lucena, que inicialment no hi estava..., i en canvi ara em dóna la confiança. Espero no decebre'l, ni a vostè ni a ningú, i que al final d'aquesta comissió, si és que fem un resum, passi allò que va passar en la comissió d'Horta de Sant Joan: que tots van estar d'acord que la pulcritud amb la qual ho va portar el vicepresident d'aquell moment, el senyor Higiní Clotas..., doncs també ho puguin dir de mi. Jo faré tot el possible perquè sigui així, perquè crec que realment és una de les comissions més importants que tenim, i tenim una responsabilitat política molt alta. Jo els convidaré a parlar-ne en aquestes dues properes setmanes. Ja poden començar a fer els deures de proposar pla de treball.

Jo crec que en una primera fase, per poder fer una reunió abans del 31 de juliol..., podria ser una primera fase de compareixences. Jo algunes coses ja les tinc pensades. Amb alguns de vostès ja hi he parlat, i crec que podríem fer una reunió abans de final d'aquest mes per aprovar aquesta primera fase i per ja determinar el calendari des del mes de setembre fins al desembre. Això no vol dir que altres idees que puguem tenir no les puguem també posar sobre la taula o les puguem anar treballant, bé bilateralment o bé en aquesta comissió.

I res més. Desitjo que realment la comissió treballi tot el que sigui necessari per tirar endavant aquest dret a decidir, i estic convençuda que l'altitud de mires que he demanat serà possible, al veure i al sentir les seves intervencions.

I res més. Moltes gràcies. I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit del vespre i dotze minuts.